

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: J. Š., narozený dne X,
bytem X,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,
proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2022, č. j. PK-DSH/11507/22,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 22. 11. 2022, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) dne 25. 11. 2022, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2022, č. j. PK-DSH/11507/22 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, odboru dopravy ze dne 21. 6. 2022, č. j. OD-SED/26728/2022 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byly pro nedůvodnost zamítnuty námitky žalobce proti všem záznamům bodů v registru řidičů, především proti tomu, jímž bylo v bodovém hodnocení dosaženo 12 bodů za porušení vybraných povinností stanovených přílohou k zákonu č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), a provedené záznamy o dosažení 12 bodů v evidenční kartě řidiče byly potvrzeny.

II.

Žaloba

3. Žalobce v úvodu své žaloby uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaného napadá v celém rozsahu a požadoval též zrušení prvostupňového rozhodnutí. Žalobce namítal, že žalovaný zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve věcech shodných a významně tak narušil právní jistotu účastníka řízení. Tvrdil, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, resp. postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která mu přísluší, takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí. Uvedené odůvodnil následujícími žalobními body.
4. V části a) žaloby nazvané *Nerespektování odvolacích důvodů* žalobce namítal, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. V dané souvislosti soudu předložil několik v žalobě označených rozhodnutí různých správních orgánů o odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z předložených rozhodnutí má vyplývat, že je běžnou praxí odvolacích správních orgánů se zabývat kvalitou a formální správností jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dle správního řádu existuje zásada legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se *de iure* týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky pouze třináct (!), se žalobce domnívá, že i zde by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (*precedens*), užívání zásady legitimnosti jej *de facto* zavádí. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem.
5. V části b) žaloby nazvané *Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů* žalobce uvedl, že v odvolání [zřejmě žalobcem myšleno „v žalobě“ – pozn. soudu] napadá jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. K tomu měl žalovaný uvést, že tyto posuzovat nemůže, byť žalobcem popsaná praxe vypovídá o praxi jiné, a že jediné důkazy, které žalovaný posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvlé orgánu veřejné moci. Žalobce respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi

specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Žalobce odkazuje na přiložená rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a dále na rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C 1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifičnost daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. Dle žalobce není podklad způsobilý zejména v následujících případech: (i) Pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, a to s ohledem na dikci § 18 odst. 3 a 4 či případně § 4 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb. (ii) V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“. Dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je zákonem stanovenou povinností řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Z vydaného rozhodnutí musí tedy být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se jí jako řidič motorového vozidla; v případě nepřipoutaného spolujezdce se sice jedná o přestupek, ovšem takový přestupek nepodléhá evidenci bodů v bodovém hodnocení řidiče; (iii) Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích a nikoli dle zákona o silničním provozu. (iv) Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

6. V části c) žaloby žalobce dále uvedl dle svých slov „*konkrétní výtky u jednotlivých pokutových bloků*“, když se jedná o totožnou argumentaci, kterou žalobce uplatnil již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalobce tedy opět postupně rozkopíroval univerzální text obecně formulovaných výhrad k jednotlivým skupinám kolonek pokutového bloku, aniž by jakkoli zohlednil jejich skutečný obsah. V případě pokutového bloku ze dne 28. 2. 2021 směřoval své obecné formulované výhrady ke kolonkám č. 1 až 11, zatímco v případě pokutového bloku ze dne 7. 2. 2019 namítal nedostatky pouze v kolonce č. 6.

7. Žalobce též odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39 a namítal, že v pokutových blocích nejsou přestupky vůbec vymezeny jako konkrétní a individualizované jednání, když není bez důvodných pochybností patrné, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Na základě výše uvedených skutečností a výтек se žalobce domáhal, aby se soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Podle žalobce nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 28. 2. 2021 a 7. 2. 2019.
8. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 14. 12. 2022 (doručeném soudu téhož dne) nejprve zrekapituloval obsah žaloby. K jednotlivým námitkám pak žalovaný předně uvedl, že prvostupňový orgán shromáždil pokutové bloky ke všem přestupkům a po seznámení žalobce s kompletní spisovou dokumentací (ke kterému se žalobce nedostavil) vydal prvostupňové rozhodnutí. K žalobcem namítané ustálenosti praxe odvolacího správního orgánu žalovaný sdělil, že žádná rozhodnutí jiných odvolacích orgánů nejsou součástí spisové materie, když žalobce žádná taková rozhodnutí v průběhu správního řízení nepředložil, přičemž v žalobě namítaná čísla jednací nejsou jednacími čísly žalovaného.
10. K námitkám žalobce činěným ve vztahu k předmětným dvěma pokutovým blokům ze dne 28. 1. 2021 a 7. 2. 2019 žalovaný uvedl, že oba předmětné pokutové bloky přezkoumal a zjistil, že oba pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti k tomu, aby na jejich podkladě mohl být zaznamenán příslušný počet bodů do registru řidičů. Poté se žalovaný podrobně vyjádřil k jednotlivým náležitostem u jednotlivých pokutových bloků. Poté konstatoval, že z pokutového bloku ze dne 28. 2. 2021 lze jednoznačně zjistit, že se žalobce dne 28. 2. 2021 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, a to porušením § 18 odst. 4 téhož zákona. Rovněž z pokutového bloku ze dne 7. 2. 2019 lze jednoznačně zjistit, že se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a to porušením § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Záznamy o jednotlivých přestupcích souhlasí se skutečností, tedy s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení a dále s údaji zaznamenanými v evidenci. Po celou dobu řízení nenastaly důvody k provedení opravy některého z výše uvedených záznamů.
11. Závěrem žalovaný uvedl, že v rámci námitkového řízení nepřezkoumává rozhodnutí vydaná jinými správními orgány a na tato podkladová rozhodnutí pohlíží jako na platná a zákonná až do doby, než je případně příslušný správní orgán zruší, k čemuž po celou dobu námitkového řízení nedošlo. Žalovaný navrhl, aby soud předmětnou žalobu zamítl, přičemž pro případ úspěchu náklady řízení nepožadoval nahradit.

IV.

Průběh řízení

12. Soud konstatuje, že žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí byla podána včas, neboť zákonná lhůta dvou měsíců byla dodržena, když napadené rozhodnutí bylo žalobci (resp. jeho právnímu zástupci) doručeno dne 10. 10. 2022 a předmětná žaloba byla soudu doručena dne 25. 11. 2022. Soud dále konstatuje, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou (žalobce byl adresátem napadeného rozhodnutí), proti žalovanému, který je pasivně legitimován (jako odvolací orgán, který vydal napadené rozhodnutí), po vyčerpání řádných opravných prostředků (žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, proti kterému již nebylo odvolání přípustné) a obsahuje všechny požadované formální náležitosti. Soud proto mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žaloby.
13. O podané žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci řízení s tím výslovně shodně souhlasili (žalobce ve sdělení 8. 12. 2022 a žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 14. 12. 2022).

V.

Posouzení věci soudem

14. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. soud vycházel při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (srov. § 76 s. ř. s.), přičemž žádné takové vady neshledal.
15. Poté, co soud v projednávané věci přezkoumal napadené rozhodnutí a předmětný správní spis, dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
16. Vzhledem k tomu, že správní spis poskytoval dostatečný podklad pro posouzení žalobních námitek a pro rozhodnutí předmětné věci, soud neprováděl žádné dokazování. Žalobce ve své žalobě žádný důkazní návrh týkající se věci samé výslovně neoznačil. K žalobě přiložená rozhodnutí jiných odvolacích správních orgánů řešících přezkum námitek proti záznamům v registru řidičů a dále pokutové bloky, které se netýkaly žalobce, byly pro posouzení předmětné věci nadbytečné, neboť se týkaly jiných řidičů a jiných přestupků, nikoli žalobce a jím spáchaných dopravních přestupků relevantních pro nyní projednávanou věc. Žalovaný žádný důkazní návrh neměl. Soud rekapituluje podstatný obsah správního spisu následovně.
17. Písemností ze dne 2. 3. 2021 oznámil prvostupňový orgán žalobci dosažení 12 bodů v registru řidičů, a to ke dni 28. 2. 2021 (oznámení žalobci doručeno dne 9. 3. 2021). Bylo totiž zjištěno, že žalobce dosáhl v registru řidičů celkového počtu 12 bodů. Dne 7. 2. 2019 se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 3 body. Dne 17. 2. 2019 se žalobce dopustil přečinu dle § 274 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ohrožení pod vlivem návykové látky (alkohol 1,55‰). K nabytí právní moci příslušného rozsudku Okresního soudu Plzeň – město došlo dne 10. 9. 2019. Do bodového hodnocení bylo žalobci zaznamenáno 7 bodů. A konečně dne 28. 2. 2021 se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci stanovenou zvláštním právním předpisem. Do bodového hodnocení byly žalobci zaznamenány 2 body.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

18. V reakci na oznámení žalobce podal proti záznamu bodů obecně formulované námitky, když v podstatě uvedl pouze to, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy do registru řidičů, a navrhl doplnění spisového materiálu o způsobilé podklady. Následně si prvostupňový orgán vyžádal od příslušných orgánů Policie ČR zaslání pokutových bloků, a to (i) série AB/2017 č. B1225528 k přestupku ze dne 7. 2. 2019 a (ii) série AS/2019 č. S2593035 k přestupku ze dne 28. 2. 2021. V následných vyjádřeních žalobce ve vztahu k předmětným pokutovým blokům konkrétně namítal pouze nečitelnost pokutového bloku ze dne 7. 2. 2019, a to pouze v kolonce č. 6, kde podle žalobce nebyla vlivem zápisu jednoznačná právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl žalobce dopustit.
19. Dne 15. 3. 2022 vyrozuměl prvostupňový orgán žalobce o skutečnosti, že od příslušného orgánu Policie ČR byla vyžádána ověřená kopie pokutového bloku série AB/2017 č. B 1225528 ze dne 7. 2. 2019 (předchozí kopie předmětného pokutovaného bloku obsažená ve správním spise byla podle názoru odvolacího orgánu nedostatečně čitelná) a že tato je od 16. 3. 2022 součástí správního spisu. K následné výzvě k seznámení se s podklady rozhodnutí se žalobce (prostřednictvím svého právního zástupce) písemně vyjádřil pouze v obecné rovině, když uvedl příklady zápisů jednotlivých přestupkových jednání (rychlost, nepřipoutání bezpečnostním pásem) na pokutových blocích, které se ale netýkaly pokutových bloků obsažených ve spisové dokumentaci.
20. Poté prvostupňový orgán svým rozhodnutím ze dne 21. 6. 2022 námitky žalobce jako nedůvodné zamítl a provedený záznam 12 bodů potvrdil. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal. O odvolání žalobce žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 6. 10. 2022 tak, že odvolání zamítl jako nedůvodné. V odůvodnění odvolání se žalovaný vyjádřil k jednotlivým odvolacím námitkám, které žalobce opět formuloval jen velmi obecně. Žalovaný rovněž doplnil, že v rámci řízení o námitkách byla provedena kontrola pokutových bloků, které byly prvostupňovým orgánem vyžádány jako důkaz o tom, že se přestupky žalobci kladené za vinu skutečně staly, že byly spáchány osobou žalobce a že o nich bylo pravomocně rozhodnuto. K principu námitkového řízení žalovaný dále uvedl, že řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidiče je výlučně řízení směřující k prověření: (i) zda podklad, na základě kterého je záznam proveden, je způsobilý, tedy zda obsahuje potřebné náležitosti k provedení takového záznamu, (ii) zda došlo ke správnému zaznamenání informací obsažených v podkladech k provedení záznamů do registru řidičů, a (iii) zda došlo na základě provedených záznamů v registru řidičů k zaznamenání bodů v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Podle žalovaného tyto skutečnosti byly v průběhu řízení prověřeny a bylo zjištěno, že všechny údaje spolu korespondují, což konstatoval i prvostupňový orgán v odůvodnění svého rozhodnutí.
21. Soud úvodem svého meritorního posouzení důvodnosti žaloby předesílá, že v posuzovaném případě se evidentně jedná o jeden z mnoha případů, kdy v rubrice uvedený právní zástupce žalobce uplatňuje vzorovou žalobní argumentaci, která obsahuje „univerzální“ žalobní námitky, jež jsou v projednávané věci používány prakticky bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti daného případu. Uvedené způsobuje, že žalobní námitky se ve své podstatě míjejí jak s důvody napadeného rozhodnutí (a potažmo i prvostupňového rozhodnutí), tak i s obsahem správního spisu (do kterého žalobce či jeho právní zástupce v průběhu správního řízení ani nenahlédli, aby se seznámili s podklady pro rozhodnutí). V souladu s níže citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu obecnost žalobních bodů, na straně jedné, a řádné a plně přezkoumatelné odůvodnění

napadeného rozhodnutí, na straně druhé, předurčuje i způsob, jakým soud může odůvodnit svůj rozsudek.

22. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78 „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2021, č. j. 4 Afs 235/2020 – 41 se uvádí: „*Ve skutečnosti, že se krajský soud ztotožnil se závěry správních orgánů, nespatřuje Nejvyšší správní soud pochybení krajského soudu, neboť ze stručného, nicméně výstižného, řádného a srozumitelného odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, z jakých důvodů se krajský soud ztotožnil se závěry žalovaného. Jak již zdejší soud judikoval v rozsudku ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.*“.
23. Žalobce v žalobě (stejně jako v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí) uplatnil dvě obecně formulované žalobní námitky, když namítal, že (i) žalovaný zcela ignoroval ustálenou rozhodovací správní praxi k důkazní nezpůsobilosti pokutových bloků a významně tak narušil právní jistotu žalobce, a že (ii) oba pokutové bloky jsou vzhledem k jejich vadám nezpůsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.
24. Pokud jde o první žalobní námitku, soud zdůrazňuje, že žalobce v průběhu správního řízení žádnou konkrétní odlišnou správní praxi ani netvrdil, ani neprokázal, na což správně poukázal i žalovaný ve svém vyjádření k žalobě. Nelze proto přisvědčit žalobcově tvrzení, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy (rozhodnutí vydaná správními orgány v jiných věcech), neboť žalobce ani v odvolacím řízení, ani v prvostupňovém řízení žádná správní rozhodnutí ve věcech shodných či obdobných neuplatnil (ani je neoznačil, ani je nepředložil). První žalobní námitka tudíž nebyla důvodnou již z tohoto důvodu.
25. Soud dodává, že žalobce až v žalobě označil a k žalobě přiložil několikero správních rozhodnutí. I pokud bychom ponechali stranou, že žalobce tvrzenou správní praxi řádně neuplatnil ve správním řízení, pak je třeba konstatovat, že by beztak takováto námitka nebyla důvodná, jak je ustáleně judikováno v rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu ke stejnému či obdobnému typu námitek. Jakkoli lze totiž v obecné rovině souhlasit s tím, že není žádoucí, aby rozhodovací praxe správních orgánů v různých krajích byla příliš rozdílná, tak tato premisa platí pouze tehdy, když se skutečně jedná o případy skutkově stejné anebo velmi podobné. Skutková podobnost však z žaloby nevyplynula a není úkolem soudu v jím projednávané věci detailně posuzovat skutkové okolnosti jiných řízení před jinými správními orgány (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 8 As 219/2018 – 55, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 6 As 252/2018 – 46 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2018, č. j. 7 As 66/2018 – 32).

26. Soud shledal zcela nedůvodnou i druhou žalobní námitku namítající nezpůsobilost pokutových bloků pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
27. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 5. 2020, č. j. 1 As 14/2020 – 28 shrnul svou ustálenou judikaturu k rozsahu přezkumu ve správním řízení o námitkách dle § 123f zákona o silničním provozu následovně: „*v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. V rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, vymezil rozsah řízení o námitkách následujícím způsobem: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ V rozsudku ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, pak soud doplnil: „V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.“*
28. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i z obsahu správního spisu, je zcela zřejmé, že v projednávané věci se žalovaný, jakož i prvostupňový orgán, řídili právě uvedenými zásadami a pravidly pro přezkum předmětných pokutových bloků sloužících jako podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).
29. Soud ze správního spisu ověřil, že si správní orgány skutečně vyžádaly předmětné pokutové bloky (resp. jejich ověřené a dobře čitelné kopie), které následně přezkoumaly z hlediska požadavků na podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
30. Soud konstatuje, že součástí správního spisu jsou následující dva pokutové bloky. Blok série AB/2017 č. B1225528 týkající se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se žalobce dopustil dne 7. 2. 2019 tím, že v 16:34 hodin řídil vozidlo RZ X v ulici na R., P. a při řízení vozidla nebyla připoután bezpečnostním pásem. V uvedeném pokutovém bloku je rovněž uveden odkaz na povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kterou žalobce porušil. Blok série AS/2019 č. S2593035 týkající se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se žalobce dopustil dne 28. 2. 2021 tím, že v 15:25 hodin řídil vozidlo RZ X v ulici K., P. a překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, když jel 67 km/h. V uvedeném pokutovém bloku je rovněž uveden odkaz na povinnost dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kterou žalobce porušil. Žalobce je na obou pokutových blocích řádně a nezaměnitelně označen celým jménem, datem narození a trvalým bydlištěm a jeho totožnost byla ověřena podle občanského průkazu a řidičského průkazu.
31. Soud poté, co přezkoumal výše specifikované pokutové bloky, se plně ztotožňuje se závěrem žalovaného, že ani v jednom případě nelze pochybovat o tom, že by některý z předmětných pokutových bloků nebyl způsobilý k záznamu bodů do bodového

hodnocení řidiče. Soud proto nemá co vytknout žalovanému, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že přezkoumané pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti pro to, aby na jejich podkladě mohly být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče, a obsahují rovněž všechny náležitosti, které žalobce uvádí jako nezbytné. Žalovaný uvedl, že popisy přestupkového jednání na všech pokutových blocích, které spisová materie obsahuje, jsou zcela jednoznačné a v kontextu se zákonným označením přestupku. Dále žalovaný upozornil, že namítané použití zkratky „R“ jako zkrácené označení pro překročení dovolené rychlosti se v posuzovaném případě vůbec nevyskytuje, stejně jako se ve spisové dokumentaci posuzovaného případu nevyskytuje ani pokutový blok, kde by se nacházelo v popisu přestupku zkrácené označení „nepřipoután BP“, jak nepřipadně namítal žalobce.

32. Soud dále poukazuje na skutečnost, že žalobce v obou případech připojil na pokutový blok svůj podpis, což ve správním řízení ani v soudním řízení žalobce nezpochybnil. Soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které *„udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, (...) neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018 – 37).
33. Pokud žalobce odkazoval na bloky série HG/2014 číslo bloku G 1498901, série GF/2013 číslo bloku F 0832677 a série FC/2013 číslo bloku C1404971, pak tyto nebyly podkladem rozhodnutí v posuzovaném správním řízení, tudíž správní orgány nemohly pochybit, pokud je nevypořádaly. Navíc tyto listiny nijak nepodporují žalobní argumentaci, když se případu žalobce nikterak netýkají a není ani dána skutková podobnost s případem žalobce.
34. Soud opětovně zdůrazňuje, že žalobní námitky k oběma pokutovým blokům týkajícím se předmětných přestupků spáchaných žalobcem jsou zcela obecné a z jejich totožného znění je zřejmé, že nejsou směřovány do konkrétních pokutových bloků. Je v nich souhrnně tvrzeno, že určité údaje v nich chybí, což ovšem neodpovídá skutečnosti. Žádná z námitek

nesměřuje do konkrétního obsahu bloku, když neuvádí, co v něm je skutečně uvedeno a naopak co v něm má chybět.

35. Soud ve vztahu k druhému okruhu žalobních tvrzení doplňuje, že žalobce ani v řízení před prvostupňovým orgánem žádné konkrétní námitky proti pokutovým blokům týkajícím se předmětných přestupků nevznesl. Proto prvostupňový orgán postupoval správně, pokud si vyžádal dotčené pokutové bloky a tyto přezkoumal, přičemž dospěl k závěru, že tyto mají všechny požadované náležitosti. Nepochybil ani žalovaný při posouzení zákonnosti postupu prvostupňového orgánu, když žalobce ani v odvolacím řízení neuplatnil žádné konkrétní námitky proti předmětným pokutovým blokům. V posuzovaném případě soud hodnotí oba pokutové bloky jako průkazné, tudíž způsobilé pro provedení záznamů bodů do registru řidičů.
36. Na základě výše uvedeného soud uzavírá, že správní orgány v posuzovaném případě nepochybily, pokud shodně dospěly k závěru, že námitky žalobce proti záznamům v registru řidičů týkajícím se jeho osoby nebyly uplatněny důvodně.

VI.

Rozhodnutí soudu

37. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní námitky uplatněné v žalobě důvodnými, tak výrokem I. tohoto rozsudku předmětnou žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

VII.

Náklady řízení

38. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení neuplatnil, a soud výrokem II. tohoto rozsudku rozhodl, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 21. listopadu 2023

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu